

(ร่างคำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

เอกสารแนบ 1

ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามภาคผนวก 3 ให้ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า การตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

คำนิยาม

กฎข้อ 1

เพื่อความมุ่งประสงค์ของเอกสารแนบนี้ หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบบ ทู แบ็ค หมายถึง หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกโดยประเทศภาคีผู้ส่งออกที่เป็นตัวกลาง โดยอาศัยพื้นฐานของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกโดยประเทศภาคีผู้ส่งออกรายแรก

หน่วยงานทางศุลกากร หมายถึง หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายของประเทศภาคีในการบริหารจัดการกฎหมายและระเบียบข้อบังคับทางศุลกากร¹

ผู้ส่งออก หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่อยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคีซึ่งบุคคล หรือนิติบุคคลนั้นได้ส่งออกสินค้าจากประเทศนั้น

ผู้นำเข้า หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลที่อยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคีซึ่งบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นได้นำสินค้าเข้าไปในประเทศนั้น และ

หน่วยงานออกหนังสือรับรอง หมายถึง หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายโดยรัฐบาลของประเทศภาคีผู้ส่งออกให้มีอำนาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และที่ได้แจ้งประเทศภาคีอื่น ๆ ตามเอกสารแนบนี้

¹ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับดังกล่าวที่ดูแลและบังคับใช้โดยหน่วยงานทางศุลกากรในประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเกี่ยวกับการนำเข้า การส่งออก และการขนส่งสินค้าผ่านแดน เนื่องจากเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาคารศุลกากร กำแพง และภาษีอื่น หรือข้อกำหนดและการควบคุมอื่นๆ ซึ่งเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายสินค้าที่ถูกควบคุมข้ามเขตแดนศุลกากรในประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

ผู้ผลิต หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่กระทำการผลิตตามที่กำหนดไว้ในกฎข้อ 1 ของภาคผนวก 3 ในอาณาเขตของประเทศภาคี

หน่วยงานออกหนังสือรับรอง

กฎข้อ 2

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดส่งรายชื่อ ที่อยู่ ตัวอย่างลายมือชื่อ และตัวอย่างของตราประทับที่เป็นทางการของหน่วยงานออกหนังสือรับรองให้แก่ประเทศภาคีอื่นทั้งหมดโดยผ่านสำนักเลขาธิการอาเซียน หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในบัญชีดังกล่าวให้แจ้งโดยวิธีเดียวกันโดยทันที
2. มิให้หน่วยงานทางศุลกากรยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดใดๆ ที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีข้างต้น

กฎข้อ 3

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณาสถานะถิ่นกำเนิด หน่วยงานออกหนังสือรับรองมีสิทธิที่จะขอหลักฐานทางเอกสาร สนับสนุนหรือดำเนินการตรวจสอบตามที่เห็นเหมาะสม โดยเป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับภายในประเทศของประเทศภาคีนั้น

การออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 4

1. ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกสินค้า หรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานออกหนังสือรับรอง ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศของประเทศภาคีนั้น เพื่อการตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้านก่อนการส่งออก ผลของการตรวจสอบนี้ให้ถือเป็นหลักฐานที่ใช้ประกอบในการตรวจสอบถิ่นกำเนิดของสินค้านดังกล่าวภายหลังที่ได้ส่งออกแล้วและอาจจะมีการทบทวนผลการตรวจสอบดังกล่าวเป็นครั้งคราวหรือเมื่อเห็นสมควรก็ได้ การตรวจสอบก่อนการส่งออกนี้มีให้ใช้กับสินค้าซึ่งโดยลักษณะตามธรรมชาติสามารถกำหนดถิ่นกำเนิดได้โดยง่าย
2. ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกสินค้า หรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องยื่นคำขอให้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า พร้อมแนบเอกสารสนับสนุนเพื่อพิสูจน์ว่าสินค้านั้นจะส่งออกนั้นมิ

คุณสมบัติที่จะออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดให้ได้ โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศของประเทศภาคีนั้น

3. หน่วยงานออกหนังสือรับรองจะต้องดำเนินการตรวจสอบคำขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแต่ละฉบับอย่างเหมาะสมอย่างเต็มความสามารถและอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศของประเทศภาคี เพื่อให้เป็นที่เชื่อได้ว่า

- (เอ) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นครบถ้วนสมบูรณ์และลงนามโดยผู้มีอำนาจลงนาม
- (บี) ถิ่นกำเนิดสินค้านั้นเป็นไปตามภาคผนวก 3
- (ซี) ข้อความอื่นๆ ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าสอดคล้องกับหลักฐานเอกสารสนับสนุนที่ได้ยื่น และ
- (ดี) รายละเอียด ปริมาณและน้ำหนักของสินค้า เครื่องหมายและหมายเลขจำนวนของหีบห่อ จำนวนและชนิดของหีบห่อ ตามที่ระบุ สอดคล้องกับสินค้าที่จะส่งออก

4. อนุญาตให้สามารถสำแดงสินค้าหลายรายการในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกันได้ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องสำแดงคุณสมบัติของ สินค้าตามสิทธิของสินค้าแต่ละรายการแยกจากกัน

กฎข้อ 5

1. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องใช้กระดาษขนาด (เอ) สี่ และมีรูปแบบตามที่แนบท้ายและอ้างอิงตามฟอร์ม เอ เค โดยจะต้องจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ

2. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องประกอบด้วยต้นฉบับหนึ่งฉบับและสำเนาสอง (2) ฉบับ โดยให้ประเทศภาคีตกลงร่วมกันเกี่ยวกับสิทธิของต้นฉบับและสำเนาของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

3. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้องมีหมายเลขที่อ้างอิงแยกกันตามที่ออกให้ ณ สถานที่หรือสำนักงานที่ออก

4. ต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดจะต้องส่งต่อโดยผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกไปยังผู้นำเข้าเพื่อยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า สำเนาฉบับที่หนึ่งจะต้องเก็บรักษาไว้ที่หน่วยงาน

ออกหนังสือรับรองของประเทศภาคีสั่งออก และสำเนาฉบับที่สองจะต้องเก็บรักษาไว้ที่ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออก

5. หน่วยงานออกหนังสือรับรองจะต้องพยายามจัดส่งบันทึกข้อมูลการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นระยะๆ ซึ่งรวมถึง เลขที่หนังสือ วันที่ออก ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออก และรายละเอียดสินค้าให้แก่หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีสู่หน้าเข้า

6. กรณีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าถูกปฏิเสธจากหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีสู่หน้าเข้า หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับดังกล่าว ให้ทำเครื่องหมายลงในช่องที่ 4 และนำหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับส่งคืนให้หน่วยงานออกหนังสือรับรองในระยะเวลาอันควรแต่ต้องไม่เกินสอง (2) เดือน ทั้งนี้ ให้แจ้งหน่วยงานออกหนังสือรับรองถึงสาเหตุของการปฏิเสธการให้การประดิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร

7. กรณีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าไม่ได้รับการยอมรับตามวรรค 6 หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีสู่หน้าเข้าตามที่เห็นสมควรจะต้องยอมรับคำชี้แจงจากหน่วยงานออกหนังสือรับรองเพื่อให้ยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับดังกล่าวและให้การประดิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร คำชี้แจงควรมีรายละเอียดและครบถ้วนในการกล่าวถึงสาเหตุที่ประเทศภาคีสู่หน้าเข้าปฏิเสธการให้การประดิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร

กฎข้อ 6

ไม่ว่าอนุญาตให้มีการลบหรือการเพิ่มเติมใดๆ ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใดๆ จะต้องทำโดยขีดฆ่าสิ่งที่ผิดพลาดและทำการเพิ่มเติมใดๆ ที่จำเป็น การเปลี่ยนแปลงแก้ไขนั้นจะต้องได้รับการอนุมัติจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและรับรองโดยหน่วยงานออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น พื้นที่ว่างที่ไม่ได้ใช้ให้ขีดเส้นกันเพื่อป้องกันการเพิ่มเติมข้อความในภายหลัง

กฎข้อ 7

1. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องออก ณ เวลาที่ส่งออกหรือในทันทีหลังจากนั้น เมื่อใดก็ตามที่สินค้าส่งออกสามารถพิจารณาว่า ได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคีสู่ส่งออกตามความหมายในภาคผนวก 3

2. หน่วยงานออกหนังสือรับรองของประเทศภาคที่เป็นตัวกลางอาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบ้คทูแบ้ค หากผู้ส่งออกยื่นคำขอขณะที่สินค้ากำลังผ่านอาณาเขตของประเทศภาคดังกล่าว ภายใต้เงื่อนไขว่า
- (เอ) มีต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยังมีผลบังคับใช้มาแสดง
 - (บี) ผู้นำเข้าของประเทศภาคที่เป็นตัวกลางและผู้ส่งออกที่ยื่นขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแบ้คทูแบ้คในประเทศภาคที่เป็นตัวกลางต้องเป็นบุคคลเดียวกัน และ
 - (ซี) ใช้กระบวนการตรวจพิสูจน์ตามที่ระบุไว้ในกฎข้อ 14
3. เมื่อประเทศภาคหนึ่งๆร้องขอ กลุ่มประเทศภาคจะต้องทบทวนบทบัญญัติของกฎข้อนี้และการปฏิบัติตามกฎข้อนี้ และจะต้องแก้ไขกฎข้อนี้ตามที่กลุ่มประเทศภาคอาจเห็นชอบร่วมกัน
4. กรณีพิเศษที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ามิได้ออก ณ เวลาที่ส่งออกหรือในทันทีหลังจากนั้น โดยมีสาเหตุมาจากความผิดพลาดหรือการละเว้นโดยมิได้เจตนา หรือเพราะสาเหตุอื่นอันสมเหตุสมผล ให้สามารถออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าย้อนหลังได้แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่ขนส่งสินค้า โดยมีคำว่า “ISSUED RETROACTIVELY”

กฎข้อ 8

กรณีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าถูกลักขโมย สูญหาย หรือถูกทำลาย ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกอาจยื่นคำขอต่อหน่วยงานออกหนังสือรับรองเพื่อออกสำเนาต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่รับรองความถูกต้องของสำเนา โดยตรวจสอบกับ เอกสารการส่งออกที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานออกหนังสือรับรองนั้น และให้ประทับคำว่า “CERTIFIED TRUE COPY” ในช่อง 12 ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า สำเนาฉบับนี้จะต้องระบุวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ การรับรองความถูกต้องของสำเนาหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ในกรณีนี้ให้กระทำได้ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ

การยื่นเรื่อง

กฎข้อ 9

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการขอการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร ผู้นำเข้าจะต้องยื่นเอกสารต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้า ณ เวลาที่นำเข้า ดังนี้ ใบขนสินค้า หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งรวมถึงเอกสารประกอบ (กล่าวคือ บัญชีราคาสินค้า และใบตราส่งสินค้าชนิดผ่านตลอด (รัฐบาลล์ออฟเลดจ์) ที่ออกในอาณาเขตของประเทศภาคีส่งออก หากได้กำหนดไว้) และเอกสารอื่นๆ ที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของประเทศภาคีผู้นำเข้ากำหนด

กฎข้อ 10

1. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าภายในหก (6) เดือน นับจากวันที่ออกหนังสือรับรองโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกหรือนับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดแบ็คทูแบ็คของประเทศภาคีส่งออกที่เป็นตัวกลาง โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายใน
2. กรณีที่ยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าภายหลังสิ้นสุดกำหนดเวลาตามวรรค 1 หน่วยงานศุลกากรจะต้องยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับดังกล่าว หากการไม่ปฏิบัติตามกำหนดเวลาเป็นผลจากเหตุสุดวิสัยหรือสาเหตุอื่นๆ อันสมเหตุสมผลซึ่งเกินวิสัยการควบคุมของผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออก
3. ในทุกกรณี หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ได้ยื่นหลังจากระยะเวลาที่กำหนดได้ หากสินค้านั้นถูกนำเข้าก่อนการสิ้นสุดของกำหนดเวลาของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น

กฎข้อ 11

ให้ยกเว้นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า สำหรับ

- (เอ) สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคี ซึ่งมีมูลค่าเอฟ โอ บีไม่เกิน 200 เหรียญสหรัฐ หรือ
- (บี) สินค้าที่ส่งทางไปรษณีย์จากอาณาเขตของประเทศภาคี ซึ่งมีมูลค่าเอฟ โอ บีไม่เกิน 200 เหรียญสหรัฐ

โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่า การนำเข้ดังกล่าวมิได้เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของการนำเข้ครั้งหนึ่งหรือหลายครั้ง ซึ่งอาจพิจารณาอย่างสมเหตุสมผลได้ว่าเป็นการดำเนินการหรือจัดการเพื่อความมุ่งประสงค์ของการหลีกเลี่ยงการยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 12

1. หากไม่มีข้อสงสัยในถิ่นกำเนิดของสินค้า การพบความแตกต่างเพียงเล็กน้อยระหว่างข้อความที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและข้อความที่ระบุในเอกสารต่างๆ ที่ยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าเพื่อความมุ่งประสงค์ของการกระทำตามพิธีการนำเข้สินค้า จะต้องไม่ทำให้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับดังกล่าวเสียไป หากตามข้อเท็จจริงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นสอดคล้องกับสินค้าที่นำเข้
2. สำหรับสินค้าหลายรายการที่สำแดงในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสินค้ารายการหนึ่งรายการใดจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อหรือก่อให้เกิดความล่าช้าในการให้การประดิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรและการผ่านพิธีการศุลกากรของสินค้ารายการอื่นที่ปรากฏในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดนั้น และอาจใช้บังคับวรรค 1 (ซี) ของกฎข้อ 14 กับรายการสินค้าที่มีปัญหา

ข้อกำหนดเรื่องการเก็บรักษาข้อมูล

กฎข้อ 13

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของกระบวนการการตรวจพิสูจน์ตามกฎข้อ 14 และ 15 ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกที่ยื่นขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องเก็บรักษาข้อมูลสนับสนุนที่ใช้ในการขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสาม (3) ปีนับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของประเทศภาคีผู้ส่งออก
2. ผู้นำเข้าจะต้องเก็บรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของประเทศภาคีผู้นำเข้า
3. หน่วยงานออกหนังสือรับรองจะต้องเก็บคำขอให้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการขอนั้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสาม (3) ปีนับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

4. เมื่อประเทศภาคีผู้นำเข้าร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสมบูรณ์ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและข้อมูลดังกล่าวจะต้องมีการรับรองโดยหน่วยงานของรัฐที่เหมาะสม

5. ข้อมูลใดๆที่ใช้ติดต่อดูสารระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องเก็บรักษาเป็นความลับและจะต้องถูกใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ของการพิสูจน์ความสมบูรณ์ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเท่านั้น

การตรวจพิสูจน์

กฎข้อ 14

1. ประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอให้หน่วยงานออกหนังสือรับรองของประเทศภาคีผู้ส่งออกกระทำการตรวจสอบย้อนหลัง โดยการสุ่มและ/หรือเมื่อประเทศภาคีผู้นำเข้ามีเหตุอันควรสงสัยในความถูกต้องแท้จริงของเอกสารหรือความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดที่แท้จริงของสินค้านั้นหรือส่วนเฉพาะของสินค้า เมื่อมีการร้องขอดังกล่าว หน่วยงานออกหนังสือรับรองของประเทศภาคีผู้ส่งออกจะต้องกระทำการตรวจสอบย้อนหลังเกี่ยวกับข้อมูลต้นทุนของผู้ผลิต และ/หรือผู้ส่งออก โดยอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลต้นทุนและราคาปัจจุบันภายในกรอบเวลา 6 เดือนของวันที่ส่งออกที่ระบุไว้ โดยอยู่ภายใต้กระบวนการดังต่อไปนี้

- (เอ) คำร้องขอของประเทศภาคีผู้นำเข้าให้ตรวจสอบย้อนหลังจะต้องประกอบด้วยหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่เกี่ยวข้อง และจะต้องระบุเหตุผลและข้อมูลเพิ่มเติมใดๆ ที่ชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลเฉพาะเจาะจงในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นอาจไม่ถูกต้อง เว้นแต่การตรวจสอบย้อนหลังจะเป็นการร้องขอโดยการสุ่ม
- (บี) หน่วยงานออกหนังสือรับรองของประเทศภาคีผู้ส่งออกเมื่อได้รับคำร้องขอให้ตรวจสอบย้อนหลัง จะต้องดำเนินการตามคำร้องขอ นั้นโดยทันทีและจะต้องตอบกลับภายในสอง (2) เดือนหลังจากได้รับคำร้องขอนั้น
- (ซี) หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจจะให้การประคับคองพิเศษทางกายวิภาคการระหว่างที่รอผลการตรวจพิสูจน์ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานศุลกากรอาจจะตรวจ

² ในกรณีของเกาหลี หน่วยงานออกหนังสือรับรองตามกฎข้อ 14 และ 15 เพื่อความมุ่งประสงค์ของการตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสำหรับสินค้าที่ส่งออกไปยังประเทศสมาชิกอาเซียน ให้หมายถึง หน่วยงานศุลกากรตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตน

³ เกี่ยวกับกรอบเวลาหกเดือน หน่วยงานออกหนังสือรับรองของประเทศภาคีผู้ส่งออกสามารถเลือกช่วงระยะเวลาหกเดือนใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นก่อนหรือหลังวันที่ระบุไว้ หรือระยะเวลาใดในระหว่างนั้น ครบที่ระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน

ปล่อยสินค้าให้ผู้นำเข้าภายใต้มาตรการการบริหารจัดการใดๆ ที่เห็นว่าจำเป็น โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่า สินค้าเหล่านั้นไม่ได้ถูกกักเนื่องจากเป็นของต้องห้าม ต้องกักการนำเข้า และไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฉ้อฉล และ

- (ดี) หน่วยงานออกหนังสือรับรองจะต้องส่งผลของกระบวนการตรวจสอบพิสูจน์ให้ประเทศภาคีผู้นำเข้าโดยทันที ซึ่งประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องพิจารณาว่าสินค้านั้นได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ กระบวนการทั้งหมดสำหรับการตรวจสอบย้อนหลัง ซึ่งรวมถึงกระบวนการแจ้งหน่วยงานออกหนังสือรับรองของประเทศภาคีสั่งออกถึงผลการพิจารณาว่าสินค้าได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ จะต้องเสร็จสิ้นภายในหก (6) เดือน ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับอนุวรรค (ซี) ในระหว่างการดำเนินกระบวนการตรวจสอบย้อนหลัง

2. หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอให้ผู้นำเข้าให้ข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับถิ่นกำเนิดของสินค้าที่นำเข้าตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตน ก่อนการร้องขอให้มีการตรวจสอบย้อนหลังตามวรรค 1

กฎข้อ 15

1. หากประเทศภาคีผู้นำเข้าไม่พอใจผลการตรวจสอบย้อนหลัง ประเทศภาคีผู้นำเข้าภายใต้พหุติการพิเศษอาจร้องขอการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ ณ ประเทศภาคีสั่งออก
2. ก่อนการดำเนินการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ตามวรรค 1
- (เอ) ประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องส่งหนังสือแจ้งความจำนงของตนในการดำเนินการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ในคราวเดียวกันไปยัง
- (หนึ่ง) ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ที่จะไปเยี่ยมชม
- (สอง) หน่วยงานออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีซึ่งจะมีการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์เกิดขึ้นในอาณาเขต
- (สาม) หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีซึ่งจะมีการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์เกิดขึ้นในอาณาเขต
- (สี่) ผู้นำเข้าสินค้าที่จะมีการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์
- (บี) หนังสือแจ้งความจำนงตามอนุวรรค (เอ) จะต้องแสดงรายละเอียดมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และจะต้องรวมถึง
- (หนึ่ง) ชื่อของหน่วยงานศุลกากรที่ออกหนังสือแจ้งความจำนง

- (สอง) ชื่อของผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ที่จะไปเยี่ยมชม
 - (สาม) วันเวลาที่เสนอให้มีการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์
 - (สี่) ขอบเขตของการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ที่เสนอ ซึ่งรวมถึง การอ้างถึงสินค้าที่จะมีการตรวจพิสูจน์ และ
 - (ห้า) ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่ทำการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์
- (ซี) ประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องได้รับหนังสือยินยอมจากผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกที่เป็นเจ้าของสถานที่ที่จะไปเยี่ยมชม
- (ค) ในกรณีที่ไม่ได้รับหนังสือยินยอมจากผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกภายในสามสิบ (30) วันนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามอนุวรรค (เอ) ประเทศภาคีผู้แจ้งอาจปฏิเสธการให้การประคับคองพิเศษทางภาษีศุลกากรกับสินค้าที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่จะได้มีการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ และ
- (ค) หน่วยงานออกหนังสือรับรองที่ได้รับหนังสือแจ้งอาจเลื่อนการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ที่เสนอมารวมและแจ้งกลับไปยังประเทศภาคีผู้นำเข้าถึงเจตนาดังกล่าวภายในสิบห้า (15) วันนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น แม้จะมีการเลื่อนกำหนดการใดๆ ให้ทำการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ภายในหกสิบ (60) วันนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งหรือภายในระยะเวลาที่นานกว่านั้นตามที่ประเทศภาคีอาจตกลงกัน

3. ประเทศภาคีที่ทำการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์จะต้องจัดส่งหนังสือแจ้งผลการตัดสินว่าสินค้าที่ถูกตรวจพิสูจน์มีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ ให้แก่ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกซึ่งสินค้าของตนถูกตรวจพิสูจน์และให้แก่หน่วยงานออกหนังสือรับรองที่เกี่ยวข้อง

4. ให้คืนการประคับคองพิเศษทางภาษีศุลกากรที่ได้รับไป เมื่อมีหนังสือแจ้งผลการตัดสินตามวรรค 3 ว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

5. อนุญาตให้ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกมีเวลาสามสิบ (30) วันนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการตัดสิน ในการส่งความเห็นหรือข้อมูลเพิ่มเติมเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับความมีคุณสมบัติของสินค้าในการได้รับการประคับคองพิเศษทางภาษีศุลกากร หากยังพบว่าสินค้านั้นไม่ได้ถิ่นกำเนิด ให้ส่งหนังสือแจ้งผลการตัดสินสุดท้ายไปยังหน่วยงานออกหนังสือรับรองภายในสามสิบ (30) วันนับจากวันที่ได้รับความเห็น/ข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออก

6. กระบวนการการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ ซึ่งรวมถึง การเยี่ยมชมจริงและผลการตัดสินตามวรรค 3 ว่าสินค้าที่มีการตรวจพิสูจน์นั้นได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จและให้

แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ไปยังหน่วยงานออกหนังสือรับรองภายในระยะเวลามากที่สุดหก (6) เดือนนับจากวันแรกของการดำเนินการเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์ครั้งแรก ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับวรรค 1 (ซี) ของกฎข้อ 14 ในระหว่างการดำเนินกระบวนการตรวจพิสูจน์

กฎข้อ 16

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องรักษาความลับของข้อมูลที่จัดเป็นข้อมูลธุรกิจที่ได้จากกระบวนการตรวจพิสูจน์ตามกฎข้อ 14 และ 15 ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตนและจะต้องคุ้มครองข้อมูลเหล่านั้นจากการถูกเปิดเผยซึ่งอาจมีผลเสียหายต่อสถานภาพในการแข่งขันของบุคคลที่ให้ข้อมูลดังกล่าว
2. ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในและการตกลงของกลุ่มประเทศภาคี ข้อมูลที่เป็นความลับอาจถูกเปิดเผยโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจในประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งไปยังประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อการบริหารจัดการและการบังคับการพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าเท่านั้น

การปฏิเสศการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร

กฎข้อ 17

เว้นแต่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในเอกสารแนบนี้ ประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจปฏิเสศการขอการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรหรืออาจเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้ชำระเพิ่ม ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน หากสินค้านั้นไม่ได้เป็นไปตามข้อกำหนดของภาคผนวก 3 หรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของเอกสารแนบนี้ไม่ได้รับการปฏิบัติตาม

กรณีพิเศษ

กฎข้อ 18

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจุดหมายปลายทางของสินค้าทั้งหมดหรือบางส่วนของที่ส่งออกไปยังอาณาเขตของประเทศภาคีซึ่งได้ระบุไว้ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังการมาถึงอาณาเขตของประเทศภาคีนั้น ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (เอ) แม้ว่าสินค้านั้นได้ถูกนำเข้าไปในอาณาเขตของประเทศภาคีผู้นำเข้าซึ่งได้ระบุไว้แล้ว หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องให้การรับรองหนังสือรับรองถิ่น

กำเนิดสินค้าเพื่อให้มีผลใช้บังคับสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางส่วนนั้น ในกรณีที่ผู้นำเข้ามีหนังสือขอการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรพร้อมการยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับต้นฉบับ และ

- (บี) หากการเปลี่ยนแปลงจุดหมายปลายทางเกิดขึ้นระหว่างการขนส่งไปยังอาณาเขตของประเทศภาคีผู้นำเข้าตามที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ผู้ผลิตและ/หรือผู้ส่งออกจะต้องยื่นคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรให้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าใหม่สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางส่วนดังกล่าว พร้อมกับยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกให้แล้ว

กฎข้อ 19

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามกฎข้อ 9 ของภาคผนวก 3 เมื่อมีการขนส่งผ่านอาณาเขตของประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศที่ไม่ใช่ทั้งประเทศภาคีผู้ส่งออกและประเทศภาคีผู้นำเข้า ให้ยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้า

- (เอ) ใบตราส่งสินค้าชนิดผ่านตลอด (ทรูบิลล์ออฟเลดจ์) ที่ออกในอาณาเขตของประเทศภาคีผู้ส่งออก
- (บี) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
- (ซี) สำเนาจากบัญชีราคาสินค้าต้นฉบับของสินค้านั้น และ
- (ดี) เอกสารสนับสนุนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง (หากมี) โดยเป็นหลักฐานว่า มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎข้อ 9 ของภาคผนวก 3

กฎข้อ 20

1. แม้จะกำหนดไว้ในกฎข้อ 9 ของภาคผนวก 3 สินค้าที่ส่งจากอาณาเขตของประเทศภาคีผู้ส่งออกเพื่อแสดงนิทรรศการในประเทศอื่นและได้ขายไประหว่างหรือภายหลังงานนิทรรศการนั้นเพื่อนำเข้าไปยังอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่ง จะได้รับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร ภายใต้เงื่อนไขว่า สินค้านั้นต้องมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3 โดยมีเงื่อนไขว่า มีการแสดงให้เป็นที่พอใจแก่หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำเข้าว่า

- (เอ) ผู้ส่งออกได้ส่งสินค้าออกจากอาณาเขตของประเทศภาคีผู้ส่งออกไปยังประเทศที่มีการจัดนิทรรศการ และได้จัดแสดงสินค้า ณ ประเทศนั้น
- (บี) ผู้ส่งออกได้ขายหรือโอนสินค้าให้แก่ผู้รับในอาณาเขตประเทศภาคีผู้นำเข้า และ

(ซี) สินค้านั้นได้ถูกส่งมอบระหว่างงานนิทรรศการหรือภายหลังนิทรรศการ โดยทันที ไปยังอาณาเขตประเทศผู้นำเข้าในสภาพเดียวกันกับที่สินค้าได้ถูกส่งเพื่อใช้ในงานนิทรรศการ

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ในปฏิบัติตามวรรค 1 ให้ยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต่อหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้า โดยจะต้องระบุชื่อและที่อยู่ของงานนิทรรศการ และเพื่อเป็นหลักฐานการแสดงตัวของสินค้าและสภาพของสินค้าในการจัดแสดง อาจขอให้แสดงหนังสือรับรองที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีที่มีการจัดนิทรรศการ รวมทั้งเอกสารสนับสนุนตามที่ระบุในอนุวรรค (ค) ของกฎข้อ 19

3. ให้ใช้วรรค 1 กับการแสดงนิทรรศการใดๆ ทางการค้า การเกษตร หรือหัตถกรรม งานแสดงสินค้า หรืองานโชว์หรือแสดงที่คล้ายคลึงในร้านค้าหรือสถานที่ทางธุรกิจ โดยมุ่งการขายสินค้าจากต่างประเทศ และเป็นสถานที่ซึ่งสินค้ายังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของศุลกากรระหว่างการแสดงนิทรรศการ

กฎข้อ 21

1. หน่วยงานศุลกากรในประเทศภาคีผู้นำเข้าอาจยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ในกรณีที่บัญชีราคาสินค้าออกโดยบริษัทที่อยู่ในประเทศที่สามหรือออกโดยผู้ส่งออกในนามของบริษัทดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่า สินค้านั้นมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของภาคผนวก 3

2. ผู้ส่งออกสินค้าจะต้องระบุคำว่า “third country invoicing” และระบุข้อมูลชื่อและประเทศของบริษัทที่ออกบัญชีราคาสินค้า ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

การกระทำเพื่อต่อต้านการฉ้อฉล

กฎข้อ 22

1. เมื่อมีข้อสงสัยว่า มีการกระทำการฉ้อฉลที่เกี่ยวข้องกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการของประเทศภาคีหนึ่งๆ เพื่อต่อต้านบุคคลผู้มีส่วนร่วม

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดบทลงโทษทางกฎหมายสำหรับการกระทำอันผิดที่เกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

จุดติดต่อทางศุลกากร

กฎข้อ 23

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อสำหรับทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเอกสารแนบนี้
2. เมื่อจุดติดต่อของประเทศภาคีหนึ่งยกประเด็นใดๆซึ่งมาจากภาคผนวก 3 กับจุดติดต่อของประเทศภาคีฝ่ายอื่น หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีฝ่ายหลังจะต้องมอบหมายผู้เชี่ยวชาญของตนให้พิจารณาเรื่องดังกล่าว และตอบกลับพร้อมกับผลการพิจารณาและแนวทางการแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงไปภายในระยะเวลาอันเหมาะสม
3. จุดติดต่อจะต้องพยายามแก้ไขปัญหาที่ยกขึ้นภายใต้ภาคผนวก 3 โดยการปรึกษาหารือ